

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

910.2

Hely

Idő

"1929"

Személy

Szerző:

Ripka Ferenc

Cím:

Budapest feltámadása

Forrás:

Fővárosi Hírlap

Bp.

(Hely)

1929. III. 24.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (O)

Budapest feltámadása

A FŐVÁROSI HIRLAP számára írta: RIPKA FERENC dr. főpolgármester

Az idei kegyetlen, gyötrelmes télnek mégis csak vége szakadt és a tavaszi napsugár, a tavaszi illat — ha megkésve is — boldogan siet elébe a feltámadás gyönyörű ünnepének. Húsvéti séta a budai hegyekben, zsendülő élet a gazdag völgyekben, vidámság a ligetekben, derűs nyugalom a parkokban: csupa diadalmas szimbóluma a feltámadásnak. Új életre kel a természet és hosszú esztendő k pusztítása, letargiája, kényszerű tehetetlensége után föl kell támadnia ennek a városnak is. Ennek a feltámadásnak érdekében pedig nem elegendő, ha elvégezzük a mindennapi munkát, ha lassankint fölépítjük, amit az elmúlt világégés lerombolt; ennél sokkal többet kell cselekedniük, mert Budapest feltámadása ott kezdődik, ahol ismét eléri a fővárosi fejlődés régi, hatalmas iramát. Ennek pedig két multhatatlan követelése: az egyik az új intézményekkel való gyarapodás, a város szépítése, fejlesztése, a másik pedig a külföld figyelmének felénk való fordítása, megszabott szóval: az idegenforgalomnak most már egészen nagyvonalú fejlesztése.

Nem is csoda, ha virágvasárnap és húsvét között, amikor a tavaszi szellő gazdagban nyitogatja, éllesztgeti az ember reményeit, mint a fák rügyeit, kiirthatatlan hittel hiszünk ennek a csodálatos szépségű, minden istenáldásával felruházott városnak a jövődjében. Ezek a büszke hegyek, amelyek pár hét múlva felöltik haragoszöld díszruhájukat, hogy a szépség pompájával fogadják az érkezőt, ezek a föld tüztől forró vizek itt, amelyek a maguk áldott eszközeivel dúsán szórják az emberek közé az egészséget: ezek a letéteményesei Budapest jövődjének. Vannak pompázó, gazdag kulturájú városok, vannak a múlt emlékeztető ezeréves romok, vannak erdőkoszorúta hegyek, vannak gyógyító vi-

zek, van másol is halakban dús folyam, amely hűvös vizével paradicsomi szigetet ölel körül, de mind ezt olyan összeforrottságban, olyan szétválaszthatatlanságban, mint Budapestben van, talán sehol a világon nem lehet megtalálni. Százszoros bűn lenne tehát, ha éppen mi nem fogunk hozzá minden erőnkkel az idegenforgalom megszervezéséhez, a magunk gazdagságának megalapozásához, amikor a mi szépségeink, a mi egészségadó intézményeink századrészből is gazdagon élnek más városok, más országok. Nem tagadjuk, ezen a téren a tapasztalatlanság, vagy a magyar nemtörődőség a múltban követett el mulasztásokat, de nem olyanokat, amelyeket ne lehetne pótolni, aminthogy néhány esztendő rendszer munkájával sikerült is igen szép, igen biztató eredményeket elérni. Örömmel kell konstatálnom, hogy amikor néhány esztendő előtt programot adtam és ennek a programnak egyik sarkalatos pontjaként éppen az idegenforgalom fejlesztését jelöltem meg, minden tényező, legelső sorban a kormányfőfiak, de a főváros intéző körei és maga a polgárság is a legnagyobb megértéssel fogadta ezt a gondolatot és azóta is mindezek a legteljesebb odaadással segítik, alapozzák az idegenforgalom ügyét.

A sikereknek, a haladásnak titka pedig egyszerűen az, hogy Budapestben ma már mindenki a maga ügyének kezdi tekinteni az idegenforgalom ügyét, mert a hatóságoktól kezdve a legszerűbb kereskedőig és iparosig, mindenki érzi, hogy az idegenforgalom emelkedése hamarosan mélyebb lélekzetvételhez, nagyobb darab kenyérhez fog juttatni mindnyájunkat. Idegenforgalmat pedig egyedül és kizáróan hivatalos apparátussal nem lehet csinálni, a propaganda mellett, amelyet az idegenforgalom érdekében az arra hivatott szervek kifejtjenek, a város minden polgárának is meg kell tennie a maga kötelességét. Meg kell tennie akkor, ha külföldre utazik,

vagy külföldi emberrel találkozik, de meg kell tennie akkor is, ha az idegen itt van közöttünk, Budapestben. A külföldieket meggyőzni Budapest szépségeiről, gyógyító vizeinek nagyszerű hatásáról, még nem tartozik a nagy nehézségek közé, a nehezebb és fontosabb feladat, hogy az az idegen, aki egyszer ellátogat Budapestre, itt tökéletesen jól érezze magát és visszavágyakozzék ide. Ez az a feladat, amely elsősorban a polgárságra vár, mert a Budapestre ellátogató külföldinek egyetlen egy disszonáns hang-

gal, egyetlen egy apró kellemetlenséggel sem szabad találkozni, ezt pedig csak az idetartozó polgárság figyelme teheti lehetővé.

Ma már van Idegenforgalmi Tanácsunk, vannak egyéb hivatott szerveink Budapest szépségeinek és előnyeinek propagálására, a kormány és a főváros jelentékeny összegeket áldoz az idegenforgalom emelésére, remélni kell tehát, hogy ezen a téren a közeljövőben még hatalmasabb eredményeket érünk el, mint amilyeneket eddig elértünk. Most azután elérkezett Budapest polgársága számára is az az idő-

pont, amikor legteljesebb mértékben egyénileg is mindenkinek cselekednie kell az idegenforgalom emelése érdekében. A nyáron az eddiginél is nagyobb fényben, a magyar kultúra és művészet minden eszközeinek felhasználásával akarjuk megünnepelni Szent István Hetét, amelynek jelentőségét ma már sokkal nagyobbra értékeli az ország és a külföld is, mint azt, mondjuk, a háború előtt cselekedte. Szent István Hete alkalmával megmutathatja Budapest polgársága, hogy mit tud cselekedni, ki mennyi vendéget, érdeklődőt tud Budapestre invitálni és ki milyen figyelemben tudja részesíteni Budapest vendégeit. De a kongresszusok és egyéb találkozások egész sora megy végbe majd ezen a nyáron. Mind-egyik külön alkalom arra, hogy Budapest polgársága az idegenforgalom, tehát a saját megélhetésének emelése érdekében megmutassa, mit tud cselekedni. Ha mindenki megteszi a magáét, akkor hamarosan megérjük Budapest feltámadását.